

ELŐFIZETÉSI FÖLTÉTELEK.

Vidéken és Léván házhoz küldve:

Egy évre 5 frt — kr.
 Hat hóra 2 frt 50 kr.
 Három hóra 1 frt 25 kr.

Előfizetési pénzek postautalvánnyal küldhetők.
 Egyes számok 12 kr-ával kaphatók
 a kiadóhivatalban.

BARSA.

HIRDETÉSEK:

Négyhasábos petit-sor egyszeri közlésért 7 kr.
 kétszeriért 6 kr., többszöriért 5 kr. fizetendő.
 Bélyegdíj minden egyes beiktatásért 30 kr.

A nyílttérben:

minden négyhasábos garmond sor díja 15 kr.
 Velünk összekötöttesben levő hirdető-írdők, elő-
 fizetők, vagy a gyakori hirdetőik tetemes díj-
 kedvezményben részesülnek.

KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS TÁRSADALMI HETILAP; EGYSZERSMIND BARSVÁRMEGYE HIVATALOS KÖZLÖNYE.

A kéziratok a szerkesztőséghez: (Zöldkert-utca 33. sz.) küldendők.

.. Kéziratok vissza nem adatnak. ..

FELELŐS SZERKESZTŐ: HOLLÓ SÁNDOR.

Megjelen: hetenként egyszer,

—+— vasárnap reggel. +—+

A hirdetések, előfizetések s a reklamációkat a kiadóhivatalba:

(Takarék- és Hiteletintézet épület) kérjük utasítani.

A LAP KIADÓJA: NYITRAI ÉS TÁRSA.

Az építőmesterségek gyakorlása.

III.

A ki az építőmesterségek keretébe tartozó bármely ipart szándékozik üzni — mondja a miniszteri rendelet — köteles az illetékes elsőfokú iparhatóságnál iparengedélyért folyamodni s az iparüzésére jogosultságát és képesítését igazolni. — E szerint a kinek az illető ipar gyakorlására kívánt képesítése nincsen, az az építőmesterségek keretébe tartozó ipargyakorlását nem üzheti.

Ez világosan és szabatosan van meghatározva s mindenek dacára uton-utfélen találkozunk olyanokkal, kik az építőmesterségek gyakorlásával foglalkoznak, a nélkül, hogy a kívánt képesítéssel s így iparengedéllyel bírnának.

Ezek egyrésze, mint vállalkozók jelennek meg, más része, mint műkedvelők figurálnak és mint segédek szerepelnek, persze, szinte minden engedély, vagy munkakönyv nélkül.

A mi a vállalkozókat illeti, ám hiszen a vállalkozástól eltítani ugyan valakit nem lehet szándékunkban, de ha már egyszer a törvény és szabályrendeletek intézkednek, tehát ezeknek megtartásától a vállalkozók sem lehetnek felmentve s így az építőmesterségek keretébe tartozó bármely ipart csak ezen iparosok útján üzhetik s az üzletvezetőt az iparhatóságnak bejelenteni kötelesek, ha t. i. ők arra képesítéssel nem bírnak. A segédeknek pedig köteleességek magukat szabályszerű munkakönyvvel ellátni.

A műkedvelők, vagyis az építőmesterséggel foglalkozó nem képesített mesterekre nézve, milyenek az építőfaragó gazdák, szintén intézkedik a földművelési ipar s kereskedelemügyi miniszterium 10,228. számú rendelete 1885. évi márczius hó 12-ről.

E rendelet szerint, az építőmesterségek gyakorlása tárgyában kiadott 46,188. számú miniszteri rendelet 6. pontja — melyről már fennebb emlékeztünk, úgy magyaráztatik, hogy annak ren elkezése könnyítés kíván lenni főleg a kisebb helyiségek építkezései tekintetében, a mennyiben módot nyújt arra, hogy engedélyhez nem kötött építkezéseket ne csak képesített mester vállalhasson, hanem végezhesen oly egyén is, a ki alkalmas módon igazolja, hogy legalább két évig szakbavágó munkával foglalkozott. Mi ezek alatt csak a díletánsokat, vagy is mint közönségesen nevezetnek nálunk a falusiakat érthetjük, kik az építkezést soha sem tanulták s mint naturalisták foglalkoznak azzal, de mint már észrevételeztük, ez intézkedéseit a rendeleteknek oly tágasaknak tartjuk, hogy azok arra fognak szolgálni — hogy a vizsgálat alól elvonják azokat, kik az építkezést tanulták, tanoncok voltak, mert ezek megúván a további tanulást, e kedvezményt felhasználják a vizsga alól szabadulásukra.

A hivatolt rendelet intézkedései négy pontban vannak összefoglalva, s határozzák: hogy a ki építési engedélyhez nem kötött munkálatok végzésével önállóan kíván foglalkozni, köteles az illetékes elsőfokú iparhatóságnál iparigazolványért folyamodni s igazolni azt, hogy ezen mesterséget legalább két év óta már önállóan gyakorolta, vagy azt, hogy legalább két éven át szakbavágó munkával foglalkozott.

Egyebekben az ipartörvény és szabályrendeletek intézkedései az így nyert iparigazolvány alapján működő iparosokra is teljes mérvben alkalmazandók.

Összefoglalva, az általunk az építőmesterségek gyakorlására a minisz-

teri rendeletek alapján elmondottakat, három osztályba sorozandók az ezzel foglalkozók és ugyan:

a) Az építőmesterek.

b) A kőműves-, kőfaragó- és ácsmesterek. Ezeknek gyakorlása képesítéshez van kötve, hogy az iparengedélyt megnyerhessék, képességeket igazolniuk kell és

c) oly egyének, kik alkalmas módon igazolják, hogy legalább két évig szakbavágó munkával foglalkoztak. — díletánsok, naturalisták, kik azt, hogy a mesterséget tanulták volna, nem tartoznak kimutatni, de iparigazolványt szerezhetnek s ennek alapján, az építész engedélyhez nem kötött munkálatok végzésével önállóan foglalkozhatnak.

Ajánljuk ismételt is a hivatolt miniszteri rendelet tanulmányozását, intézkedéseit az érdekeltek kiváló figyelmébe, hogy az építkezési téren a rend meghonosíthatassék s az ipar szebb virulásnak induljon.

Miképen öltözködünk?

(Folytatás.)

Bizonyos foknál valamennyi ruhanemű vizet vesz fel a levegőből és ezek is, mint már hygrokopikus testek, hygrokopikusabbá válnak, egyrészt a levegő hőfokának esöklentésével, másrészt ez utóbbiak vízpárákkal való telítésével. Vizsgálatok kiderítették, hogy a gyapju sokkal hygrokopikusabb, mint a vászon. Ha tehát a levegő a víz által valamely szövetből kiszorítatik, ez utóbbi, mert hővezetési képessége növekszik, kevesebb meleget tart; ebből magyarázható tehát, hogy a nedves ruhák könnyen meghűlést okozhatnak. Ezen alapszik a mindenki által ismert Jäger-féle ruházat. Bármennyire egy nézetben vagyunk is Jägerrel, mégis kifogásolnunk kell rendszerének reklame módon

nem alkalmas az idő s kezeinél fogva föl-
emelni iparkodtam a szegény leányt.

E perczen nyílt az átelleni ajtó s
lámpával kezében állt a küszöbön feleségem.

Csak egyetlen szempillantásig láttam
halvány arcát, mert a lámpa kiesett ke-
zéből.

— Istenem! Andor! . . . s hallottam szív-
facsaró zokogását, az ajtó betevését, majd
a másik ajtón a zár csikorgását, bezárkóztam
keservében. — Fel sem világosíthatom a
tévedés iránt. Gyötrődik reggelig.

Nem akartam botrányt csinálni. Szobámba vonultam. De nem jött szememre
álm.

— Óh nők, oh nők! mennyi csodabog-
garaitok vannak! Balgatag szeszélyeitek
mennyi gyötrelmet okoznak másoknak és
magatoknak. — Minden áron francia nő
akart. Mondtam, hogy a francia nők le-
derek. De azt még sem hittem volna, hogy
ennyire megfélemedeznek magáról. Lucindá-
nak innen távoznia kell már csak azért is,
ha botrányozás köve nem lenne is kö-
zöttünk.

* * *

Másnap reggel jókor fölkeltem. Lu-
cinda szokott hozzám belépni a fris vízzel.
Most a fris víz elmaradt. Magam néztem
utánna. Lucinda szobája üres volt. Fele-
ségembe nyitottam. Ott aludt édesen
ágyában, arca mosolygott. Lábjeghyen
vonultam vissza.

Már a reggeli készítés ideje is elmúlt.
Lucinda nem forgolódott a konyhán.

történetű elterjedését. Hogy alsó és felső
ruhánk hideg és nedves időben gyapjuszö-
vetekből választandók, már a fentiek által
elégé bizonyítottak, de hogy lábbelink is
ugyanily szövetekből készüljenek és hogy
ruházatunk tetőtől talpig gyapju legyen,
ez már csak a Csillag Anna-féle hajnö-
vesztő kenőcs hatásával áll párhuzamban.
És hogy a nevezett tanár sistemájának
mégis annyian hódolnak, ez csak annak tu-
lajdonítható, hogy még mindig akadnak
emberek, kik eredetüket Darwin tana sze-
rint bizonyos állatfajból származtatják le
és gyönyörűségnek tartják, ha már nem is
belső becsükkel, de legalább valami külső,
feltűnő és nem mindennapi öltözéssel a
publikum figyelmét lekössék. Czélszerű és
esinos is lehet tőlen egy gyapju öltözet,
de hogy egy ugyanazon, ha mindjárt vé-
konyabb szövetekből készült ruha nyáron
is szebb és czélszerűbb legyen, mint vá-
szonból, vagy selyemből készült, alig hihető.

Léteznek még más követelések is,
melyeket a ruházathoz kötünk és pedig
közegészségi szempontból, ezek a követ-
kezők: Első sorban a szövetek színe az,
melyre különös súlyt kell fektetnünk. Meg-
különböztetünk tartós és nem tartós színe-
ket; az első közé tartoznak mindazok,
melyek világosság, szappanvíz, könnyű lu-
gok és hígított savak hatása alatt nem,
vagy csak kis mérvben változnak, míg az
utóbbiak a fenti behatások által tönkre
mennek. Már régi időtől fogva a mérges
hatású schweifurti-zöld a szövetek festésé-
ben nagy szerepet játszott. Ujabb időben
az arsenes festő anyagok és az anilin-ké-
szítmények azok, melyek szervezetünkre
mérges behatással vannak. Az ily anya-
gokkal való gyártásoknál nemcsak a fog-
lalkoztatott munkások vannak veszélyek-
nek kitéve, hanem még a közönség is, a
mennyiben amaz anyagok által a víz és
levegő megmérgeztetik.

Az ilyen anyagokkal festett ruhák vi-
selése főfájást, hányási ingert, hasmenést és
börkútegeket szokott előidézni. Óvakodni
kell ily ruhaneműnkkel testünket közvet-

— Hol késik? kérdém Örszét.

Nem tudt róla senki. Délre sem jött
elő. Soha sem láttuk többé. Eltűnt azon
éjszakán.

A tisztartóék Alicéje s a Gyurkó is
eltűntek.

Rejtélyes eset, melynek kulcsa két hét
mulva akadt kezünkbe, midőn a grófujabb
tenyészmarhákat küldött hozzánk a felvi-
dekről. A tisztartóné dicekedni akart
Gizikéje francia nyelv ösmereével s elé-
vezette az ujjában megjelent gyakoroknak.

— Meglehetősen beszél tőled — mondá
a gyakorok. Ni! — fordult feleségem-
hez — az Anka tiszteli nagysádekat, hogy
néhány ruhadaratot it: feledett, ha utánna
küldének.

— Hová? kérdé feleségem ámulva.

— Oda hozzánk Puhovra. A Gyurka
elvette, avangirozott, — a tisztartó ko-
csisa lett, felesége meg szakácsné a tiszt-
tartóéknál, olyan tarhonyákat csinál, hogy
itt sem különbet. — Igen élelmeselek és ta-
nulékonyak a mi tótjaink. A leányok le-
mennek 13—14 éves korukban Pestre s
néhány év mulva mint derék ügyes szoba-
teányok, szakácsnék stb. jönnek fel.

— Komámasszony — szóltam oda a
tisztartónéhoz — nem hozatunk még egy
francia bonnet? — Mily hasznos ösmere-
teket közlenének azok velünk, nemcsak a
nyelvtanból, hanem az eredendő bűnről is!

Komjátý Gedeon.

(V é g e.)

TÁRCZA.

Egy kis nyelvtani lecke.

(Értekezés az eredendő bűnről.)

(Folytatás.)

Ismét nesz a folyosó felől, a kony-
hában.

Csendes szender kezdte ereszkedni pil-
lámra, de melyet a konyhából hallatszó
ujabb nesz üzött el.

Nem nyugodhatok, míg bizonyos nem
leszek: mi az? Hátha nyitva feledte az
ajtót Lucinda? Papucsom s háló kabátom
felöltve, sötétben mentem kifelé, hogy meg-
győződjem, be van-e csukva a folyosó ajtó.

A konyha közepére érve, hirtelen két
kar fogott át, hevesen ölelve derekam.

Az orvtámadás ellen védekezendő, iz-
maim kifeszültek, de mielőtt átszoríthattam
volna támadómat, egy hatalmas csók czup-
pant orcámra.

— Moja milá Anka! hangzott a nem
rablóhoz illő rebegetés.

Valami idegen náció, bizonyosan egy
az olasz munkások közül, kik a vasutnál
dolgoznak. Rablófi szándokból jött be s
most pardont kér. Semmi kegyelem. Zajt
nem ütök, nehogy nőm felriadjon. Elbánok
vele szép csendben. Izmos karjaimmal át-
szorítám az éji lovagot, hogy bordái ro-
pogtak s 3 lépéssel szobámban voltam
vele, hol az éjeli mécs világánál kezeit

lábait összekötni s reggel a városkapitány-
ságnak átadni volt szándokom.

— Mindenek előtt mond meg ki vagy?
mi neved? mit akartál? kérdém csendes,
de szilárd hangon, — karját, mint a vas-
harapó megszorítva.

— Proszim! én vagyok . . . a Gyuró va-
gyom...

Odatartottam orcájához az éjlámpát.
Csakugyan formázza a Gyurót! és ez a
szag, ez az illat, a mit a Lucindán is vet-
tünk észre egy idő óta, ez is bizonyosság,
hogy ez a Gyuró.

— De hát mit akartál te gaz ficzkó?

— Proszim . . . az Anka szeretni! —
rebegette reszketve a suhancz.

— Micsoda Anka? Nálam nincs Anka.
Hazudsz, te lopni akartál!

— Proszim, az francz lanka, Anka
hivjak, zenyim szerető.

— Hazudsz nebuló! Hanem elég, hogy
felismertelek. Majd holnap szembesítek
Lucindával. Most kotródj, szép csendesen.

Kivezettem s becsuktam utánna a fo-
lyosó ajtót. A konyhán át visszatérve, Lu-
cinda állt előttem halványan, reszketve.
Térdre borult s zokogni kezdett.

— Mi lelte Lucinda?

— Nagyvágos ur, nem Lucinda, Anka! . .
Kezdett a dolog világos lenni előttem.

— Vagy ugy? Egy kis regényes his-
tória ugy-e? Az Ankáknak ép ugy, mint a
Lucindák és Alicéknek szívük van. Én
megbocsátok, keljen fel Lucinda vagyis
Anka, majd holnap beszélünk, de most

— **Színészet Léván.** — Vasárnap Klárné „Arendás zsidó”-ját egy 3 felvonásos énekes népszínművet mutattak be színészeink. A darab erkölcsi értéke abban nyilvánul, hogy egy jószívű árendás zsidó elfogad egy keresztény leánykát s azt mint saját gyermekét szereti s felneveli. De e nevelt gyermek nem tagadja meg vérért s bele szeret Bettike (Ferenczyné) a bíró fiába (Kertész Gy.); a viszonyt úgy a zsidó, mint a keresztény szülők ellenzik — s a szerző végre úgy segít az epedő szíveken, hogy a leány keresztelő levelét előírta s megülük a menyegzőt. E darab köztetséssel adatott, a szereplők összevágó játéka kellemes benyomást gyakorolt a szépszámú közönségre. A cím szerepet, az árendás leányát Ferenczyné adta, szépen énekel, játéka is megfelelő a máig leány szerelem által kitanított farfagos észjárásnak; Laci, a bíró fia, Kertész Gyula kezében volt, hangja erőteljes, e mellett elég kellemmel bír, de játékából hiányzik a sugárzó melegség; igen jól játszott még Hevesy (Blum D.), Liptayné (Sáskány), Reeskey H. (Száli), és Kertész (Snüle) szerepében. — A mily köztetséssel és megelégedéssel adták színészeink az előző darabot, épen oly visszatetszést szült az e hó 16-án színe került Kneisel R. „A sáttán leánya” című énekes vígjáték. Oszintén mondván a darab ki nem elégítette a közönséget s ennek oka nem a darabban, hanem a szereplőkben keresendő, mert e szellemes darabban már két ízben, élvezetes estét nyújtott nekünk más társulat. A szereplők hibája volt, hogy a darab vontatottan s nehézkesen folyt, mert — tekintve egy két szereplőt — a legtöbbje kevés gondot fordított szerepének betanulására. — Márczius hó 18-án, esütörtökön Szigeti József „Czigány princez”-e telt ház mellett adatott elő. A kellemes dalokkal bővelkedő mulattató vígjáték, mely a czigányoknak a nagyidai vár megvédése körül tanúsított vitézségét (?) élénk és víg képekben tárja elénk, — sokszor nevetésre fakasztja a közönséget. Az előadás korrek volt. A jelmezek és ruhák csinosak. — Liptayné K. Erzsé (Anna, Perényi özvegye) a várnak tekintélyes és csinos urnője volt. Ferenczyné (Rózsa) úgy mint oláh leány s mint apród is kedves jelensége volt. Szép énekével s pajzán játékaival sok tapsot aratott. Nagy Imre (Adonyi) a várnagy szerepét elég jól játszotta, de egy kissé több erély és szigor nem ártott volna. Hevesy Lajos (Csóri Ferenc) törülmetszett czigányvajdát képviselt. Kertész Aladár (Zsigi) a princez szerepét igen ügyesen s kedvvel alakította. Ferenczy Béla (Kapnin basa) a nála megszokott jóízű humorossággal adta a mindig éhes basát. A többi szereplők is elismerést érdemlően működtek közre a darab sikerén. — 19-én, pénteken az „Arendás zsidó” került színre másodszor. Az előadás kifogástalan volt. — Szombaton — mint értesül-

Az ünnepélyt az „Oroszlán” című vendéglőben társas vacsora követte, hol előbb Novotni Imre, azután Hévizy János és Mácsai Lukács mondtak lelkes toasztot, a társaság folytonos dőzsölése közt. — Megható és lelkesítő szavakkal emlékeztek meg a haza geniusról — Kossuth Lajosról.

A lelkes beszédek, — a poharak csevegése és Lakatos Sándor zenéje által felvilágosított kedélyű társaság — hazafias készorítások közt a „szabadság, egyenlőség és testvériség” magasztos eszméjét véve szívébe, csak éjfél után oszolt szét.

Mily szép lenne, ha intelligenciánknak ez ideig lelkesedése továbbra is megmaradna, hogy jövő évre még nagyobb lelkesedéssel áldozzon e nagy nap szellemének!

Adja Isten, hogy úgy legyen!

— a — f.

— **A magyar korona országainak egyesített címere ábrázolásánál gyakrabban előforduló hibák.** A magyar korona országainak egyesített címere egy egyes hatóságok peccsétjein, mint magánosok részéről gyakran hibásan szokott ábrázoltni. A szoban forgó címere a Felségének 1874. évi február 9-én kelt legfelsőbb elhatározásával lett a mai közjogi viszonyoknak megfelelőleg megállapítva; mindamellett az akkor megállapított címere ábrázolását illetőleg hibák, leggyakrabban pedig a következők szoktak előfordulni: A külső pajzsnak első, vagyis (heraldikai) jobb, (a néző szempontjából tehát bal) oldalú felső mezejében Horvátország címere (vörös-fehér kockák), baloldali felső mezejében pedig Dalmátország címere (három koronás leopárd-fő) szokott igen gyakran elhelyeztetni. A helyes besorolás szerint, mely a királyi címnek „Hungariae, Dalmatiae, Croatiae, Slavoniae rex Apostolicus, magnus princeps Transsylvaniae” felel meg, Dalmátország címere foglalja el a külső pajzs jobboldalú, Horvátország pedig baloldali felső mezejét. Teljes zavar uralkodik tovább a tulajdonképeni Magyarország külön címérének (heraldikailag véve) jobb felében látható vörös-fehér pólyák számára és sorrendjére nézve. Ezen pólyák száma nyolcz, négy vörös és négy fehér, a legfelső pólya vörös, a legutolsónak tehát fehérnek kell lenni. Hibásan szokott rajzoltatni Erdély címere is, mely a magyar korona országai egyesített címérében a külső pajzs negyedik (heraldikailag baloldali alsó) mezejét foglalja el. Erdély címere: vörös pólyával vágott pajzs, a felső kék mezőben arany csőrű, vörös nyelvű emelkedő sas, jobbról arany nap, balról megújuló (tehát nem (hanem) alakú) ezüst hold, az alsó arany mezőben hét (főnt négy, alant három) vörös, hárommormú vár.

mert egy hadtest menetképességét nagy mértékben befolyásolja a katonák jó és ezlszerű lábbelije.

(Folyt. köv.)

Léva, 1886. márczius 15.

Minden évben megszokta ünnepelni városunk polgársága az 1848. évi márczius 15-ki nagy napnak évfordulóját, minden évben kizárándokol a szabadság megváltójának Golgothájára, megkoszoruzza sirhalmaikat s egy-két hazafias dalban sirja el bánatát, a keblében rejtett szabadság hervadó remény zöldjét könnyekkel öntözi meg, hogy új életre keltse e napon!

A városi polgárság által megtartatni szokott eddigi ünnepélyek a szerénység és egyszerűség jellegét viselték s ennek oka azon hidegség és érdeketlenségben keresendő, melyet az intelligencia mind e ideig városunkban ezen nagy n.p. megünnepélése iránt tanúsított, — mindig csak passzív mosolygó nézője lévén a magára hagyott polgárság lelkesedésének.

Az idén azonban Hévizy János kegyesrendi tanár lelkes felhívására az intelligencia a polgársággal karöltve iparkodott minél fényesebb s lélekemelővé tenni ez ünnepélyt s nemes fáradozásuk el is érte a kívánt sikert, mert még egy évben sem látta városunk oly díszszel, annyi fényei megünnepelni márczius 15-két.

Már kora reggel a vár ormáról taraczk dörgések, falragaszok és az épületeken 1848. felirású nemzeti lobogók hirdették a nagy nap emlékét. — A városháza előtt már délután 5 órakor gyülekezni kezdett a nép, 6 1/2 órakor pedig fáklyákkal s lobogókkal Klapka induló mellett s taraczk dörgések kíséretében indult meg a több ezerre menő lelkes magyar nép, kik közt a helybeli dalárda, az önkéntes tüzoltóegylet és a képezdei ifjuság testületileg vett részt — a kath. temetőbe, a Nagy-Sallónál 1849. évi április 19-én elvérzett s itt eltemetett honvédek sírjához.

A szobor előtt fenyőfa galyakból készült s lobogókkal díszített diadalkapu lett felállítva, míg az emléket és sírdombot gyengéd női kezek által kötött koszorú özőne borította el, a szobor négy sarkán pedig lángoló bengáli tűz hintett szét nap-pali világot.

A honvédek emlékének előbb a dalárda énekelte el a „Nemzet imájá”-t, ezután Hévizy János kegyesrendi tanár mondott alkalmi megható beszédet, melyet többször harsány „éljen” kiáltások szakítottak meg, hatásos beszéde végeztével a „Fehérszék” éneklé el a dalárda, utána Könyv László Abrányi Emil „Honvédek sírja felett” című alkalmi költeményét tüzszel és meleg érzéssel szavalta el s ez után ismét a dalárda énekelte el a „Szabadság”-dalt oly hévvel s oly lelkesedéssel, mint talán soha.

S ki nem rég kaczagott, majd itt bolyong
Némán, remegve, holt-halványan;
S kik örvöngve a kéj, gyönyör ölen
Undok sáttant hetykén tegeztek:
Majd sírva és jajgatva ölelik
A hideg, szürke kő keresztet.

Oh ifjuság, te röpke Karnevál,
Gyorsan merülsz a tengerárba
S utunk azon túl csak feléd vezet,
Küzdés lemondás Golgothája.
A gyáva visszadöbben és golyót
Röpít az égő agyvelőbe;
A bátor feled elvet, dalt, kaczajt
És indul elszántan előre! . . .

Romváry Károly.

Czik-czak.

— Béli emlékek. —

A farsangnak vége. Karnevál herezeg ismét aludni ment, hogy a fizetetlen váltók hitelezőinek engedje át a tért.

Vége van a nagy háborúnak, hol nők vívtak esatát a jókedv mezején, hol a mama-hadvezérek vezetése alatt a leány-ármádia oly sok sikeres harcászati feladatot oldott vala meg. Vége van a harcznak, mely annyi (hymen-) lánczot rakott a meghódolt ellenség nyakára és annyi (papucs-) hőst teremt.

Az a hosszú idő, az a hatvankét nap ma már emlékezeté. Engedjék meg önök, hogy ez emlékezetet virágaiból még egy kis csokrot kössünk a „Bars”-ot olvasó közönség asztalára.

Egy bayadér, mindjárt a terem bejáratánál oly tekintetet vetett reám, hogy a vér meghűlt ereimben.

Vajjon ki lehet?

Eszembe jutott valamennyi szép aszszony, a kiket valaha megesaltam, valamennyi rút nő, a ki hajlamot mutatott irántam, eszembe jutottak valamennyien, a kik már oly sokszor utamat állták és

rettegéssel gondoltam arra, vajjon ez a szép maszk nem-e épen a — szabóm felesége?

De nem, nem ő volt. Mert midőn esodalkozó pillantással néztem megtermett természetén végig s odább illanni akarék: kecsesen vállaimra tette két hatalmas karát s nem a legbarátságosabb hangon monologizálta, hogy „a Herr von Péry, a k. k. esizmennakher,” minekutánna engem sehol sem tud feltalálni s én még az utcát is, melyben lakik, kerülni jónak látom, őt, a szolgálat küldte ide, hogy béli czipőim jogtalan hordozására figyelmeztessen.

A czipőim feltűnően nyikorogtak. El volt rontva az egész estém. De e bayadérral mégis megittattam két pohár limonádét a — gazdája egészségére!

Marczi barátomnak a belépti díj ki-drukkolása után megolvastva is csak hat hatos maradt a zsebemben.

De két csinos dominó, mozgékony élénk termettel, hajlékony karesú derékka, vidáman mosolygó szemekkel nem tudta azt, hogy Marczinak csak hatvan krajczárja vagyon.

Magukkal vitték, asztalhoz ültették. Marczi „fene gyerek.” Ömlött a pezsgő, pataként folyt a bor s tünedeztek a legfinomabb peccsenyek. — Mindenki örült. Marczi is örült. Mindenki mulatott. Marczi is fölségesen mulatott. Mindenki fizetett, csak — Marczi ment reggelre frakk nélkül haza.

A belső termekben jókedvnek indult társaság mulat. — Az aranyos nedűvel telt karesú pohárkákát derékon törő kettő a dévaj jókedv. A pezsgős palaczkokba fojtott tüzes sóhaj durrogva csapja ki az ólomba burkolt parafa golyót. Poháreségés, muzsikaszó, vig kaczaj mindenütt. Csak Dezső busul.

— Acsi! most az én nótámat. „Hivom

len érintkezésbe hozni. Különösen a pór-népnel tapasztalható, hogy a ríktó színek irányában bizonyos előszeretettel viseltetik. Fájdalom, hogy ez osztály a szín lényegét nem ismerve, érte rajjong. Az orvosnak itt is gyakran nyílik alkalma, hogy tapasztalatait e téren is gyarapíthassa, oly kóralakkokkal találkozni, melyek csakis az említett színű ruhák viselése által idézettek elő. Az ipar fejlődésének gátat vetni nem feladatunk, de embertársaink egészségét minden körülmények között megvédeni szent kötelességünk. Nagy bölcselünk: Eötvös ekkép szól: Valamint a villámcsapás ellen a villámhárítóval védjük meg személyünket, úgy megvédhetnők magunkat több más nagy csapástól is, ha nemcsak saját személyünket iparkodnánk megvédeni, hanem azon egész légkört, melyben élünk. — Ezért nemcsak saját körünkben, de körünkön is kívül oda kell törekednünk, hogy a mérges hatású festőanyagokkal készült ruhaneműeket ruhátrunkból kiküszöböljük. E tekintetben a kellő felvilágosítást a népnek leginkább a kereskedők adhatják meg. Ha a kereskedők közös erővel oda fognak törekedni, hogy hason gyártmányokat nem árusítanak, úgy a gyárosok is okulni fognak, a mennyiben nem csak a saját anyagi czélukat tartják szem előtt, hanem a közjó iránti érdek is fogja őket vezérelni.

Milyen legyen ruházatunk alakja és szabása?

Ruházatunk a szokás és divat uralma alatt áll, mely sajnos, sokszor egészségügyi feltételeinkkel ellenkezik.

Nem szándékom a divat ferdeségeiért egyedül hölgyeinket ostorozni, bünös volt Éva anyánk és vele együtt Ádám apánk is. Férfiaink sem jobbák a Deákné vásznánál. Ők is sokszor hódolnak a divatnak ép úgy, mint hölgyeink, ők is kiozzák magukat, mint akármely divathölgy. Nézzük csak meg, milyen a lábbeljük? Keskeny, szűk és hegyes, valóságos mása egy sandolinnak, mely készen áll nyilsebességgel valamely folyamat átszeli. — Szegény lábujjak, sajnálalak benneteket, mé; a barbár Oroszországban sem csuknak annyi bünöst ily szűk helyiségbe. Gazdátok sokkal orozzabban bánik veletek, noha mit sem vétettetek. Avagy nem tudja gazdátok, mi eredményezi a tyukszemeket?

A lábbelikre már a legrégibb időkben különös figyelmet fordítottak; különösen katonai körökben kell, hogy eléggé méltányolják e kérdést, mert csakis egészség lábú egyének válhatnak katonákká és

Gilbert hattyúdala.*)

(Ode imitée de plusieurs psaumes.)

— Franciaából: Cserei József. —

Az élet-lakomán, mint megtört idegen,
Alig jelentem meg, már távozoim;
Eltávozoim, s hová e fáradt test megyen:
Könyűt nem áldoz senki síromon.

Isten veled, mező, mosolygó szép virány,
Homályos erdők büvölő dala,
S te menny, mely még vidáman fényt lövelsz reám,
Vedd bucsuszóm, míg szűm el nem hala.

Soká örüljenek, élet, vig utalón
Barátaim, kik elzárak szívök,
S pihenni majd ha sírba szállnak egykoron:
Nyugodni hő szerelmem fog velök.

Karnevál és Golgotha.

A kaczagásnak vége, vége már,
Az elfáradt szív halkán dobban.
A bizarr álarcz, törött legyező
Ott fekszik egy setét sarokban.
Már nem ujjong az öfeneledt kebel
Vig állam mámorító hangján,
Oly józan újra, ah, e dőre agy
S az arez is újra fonyadt, halvány.

Csörgő sipkádunk, tünde Karnevál,
Alig maradt kis tarka rongya.
Imára hívó méla esthárang
Oly intón zeng a síri nyugodomba.
Mért nem kaczagsz hát balga földi rab,
Miert némult a zagyva láрма?
Vagy úgy, lenyűgzi dermedt csontjaid
A zsarnok munka kínzó járma!

A messzeségben halvány-kétesen
Tünek s euyésnek síri képek
S filembe cseng, mint vontatott fohász
Egy szívet rázó régi ének . . .
Szorongva hallgatom és megmered
A pezsgő vér ereimbé rája,
A míg feltűnsz setét fénségesen
Kínzenvedések véres Golgothája!

Színes láng gyul ki a Kálvárián,
A kín, a borzalom hánában.

* A Francia irodalom egyik legkiemelkedőbb lírikusának hattyúdala, ki a mult század végén nyomorban — elhagyottan hunyt el.

ki, csalom ki! Tudod, hogy nem maradok adós.

— Igenis, instálom!
És a banda húzza vonógörbülésig.
— Csókollak!
— Keszenem a jóakarát!
— Még egyszer csókollak!
— Igenis, instálom, de esókra nem nótázunk! . . .

Két egyformán öltözött, ugyanegy nagyságú dominó járkál a teremben.

— Testvérek vagytok talán? Kérli a frakk.

— Igen. Ikertestvérek.
— S hány évesek vagytok?
— Én tizenkilencz, a nővérem meg kettő híján húsz.

Nézze nagysád, kedves férje mily feltűnően udvarol annak a fekete dominónak.

— Nem féltém őt. Hűsége zálogául nálam hagyta a pénztárczáját.

Oly érzékeny az ember dal-úl, bortul . . .

— Oh, ne titkolja tovább, hogy szeret. Hát semmi bizalma hozzám? Jólán! Vallja be a valót! . . .

Nem szeretem, ha mondom.
— Ah és az a két rezgő könyvesep szemeiben, vajjon mit jelent? Tagadhatja-e?

Hahaha!
— Oh női tettetés!
— Mit eszik maga?
— Frankfurter.

Hát miért nem viteti el a tormát; látja, hogy az faesarja a szeméimet.

Félre a zajtól, délszaki növényekkel díszített kis teremben, homályos lámpafénynél, szerelmi suttogás hallatszík.

— Szeretlek, szól a dominó.

lünk — „A peleskei notarius“t, ma vasárnap „A piros bugyellár“t adják, ezekről a jövő számban.

— **Az újbársi kath. paplak** helyreállítására négy ajánlat adatott be. A megtartott versenytárgyaláson — mint értesülünk — a szerződés Sisak Gusztáv építómesterrel 1194 frt 15 krajczárral kötött meg.

— **A tejjgazdasági tanfolyamban** állandóan 135 gazda vett részt, érdeklődéssel hallgatva az egyes előadásokat. Az Egan Ede által rendezett tanfolyam e hó 18-án ért véget.

— **Katonakötelesek öncsonkítása.** Némi vidéken nagy mérvűket ölt a katonaköteles parasztlények öncsonkítása. A néhány nap előtt Verseczen tartott sorozásnál ötvennél több oly legény vezetett elő, kik — hogy a katonaságtól szabadulhassanak, testök valamely részét, többnyire szemüket súlyosan megsértették. Ezek közül 41-et büntetésül mégis besoroztak a honvédségbe.

— **A posta-takarékpénztár** február havi forgalmáról megjelent hivatalos főkimutatás szerint február havában 57,346 betéttel 313,937 frt 95 kr. tételt be a m. kir. posta-takarékpénztárnál és 259 felmondás alapján 6349 frt 36 kr. fizetett vissza. A betett 313,931 frt 95 krnyi összeg már magában véve elég tekintélyes s a jövőre nézve örvendetes kilátást nyújt. De annak teljes hordereje csak akkor tűnik ki, ha tekintetbe vettük, hogy a magy. kir. postatakarékpénztár működését csak 700 kir. postahivatal közvetítésével kezdte meg, oly hónapban, mely a takarékpénztár gyűjtésére nem épen a legkedvezőbb és egészben véve csak 28 napot számúl, s hogy az átlagos betét csupán 5 frt 47 kr tesz ki. E esékely átlag mutatja, miként a magy. kir. postatakarékpénztár épp a szegényebb néposztály által keresztetik fel és valódi szükségletnek felel meg.

— **Mennyit írhat egy ember?** Süri irás mellett egy sorra 50 betű s egy lapra 20 sor fér, jó írónak kell lenni, ki egy nap 12 $\frac{1}{2}$ ívet írhat s így erre 50,000 betű fér. Ha 300 napig írna valaki folyvást, csak az ünnepnapokat szánva pihenésre, egy év alatt 15 millió betűt írhatna s így 40 évi munka után 600 millió betűt.

— **A turnőr 100 év előtt s annak magyar neve.** A Magyar Hirmondó 1785-ik évi 33-ik leveléből megtudjuk, hogy a turnőr a nőknél, kerek 100 év előtt is di-vott. Az idevágó passzus így hangzik: „Bécsben a nyavalyák közönségesek, uralkodnak nevezetesen a világ gyönyörűségének fékélve, melyek közé számíltatik a Bofána-Farnevelő-Párna; a fő tetejére épült filegória és az angyali orca-festés. Később pedig az 54-ik levelben ezeket írja a turnőrrel és orca-festéssel: „A közelebbi mult vasárnap, úgy mint 10-ikben, itten (Pozsony) a r. katolika Anyaszent-egyház minden templomaiban, a predikáló székéből, a lelkipásztorok által azon felső-

ges parancsolat tételt közönséges, hogy a kik ennekutána a Konezanyerget, (bolt nyelven Bofána) a czafrangos kalapot, a meztelen mejjét a bünért haragvó Isten szent színe eleibe a templomba fogják vinni, arra rendeltetett templom komiszariások által, mint botránkozottak, akárminemű rangú személyek legyenek azok, gyalázatosan kivezetteknek. Ha pedig valami fehér mejjű Dámának meztelensége elfedezésére keszkenője nem lenne s maga költéségén nem is vehetne, az illetén személy jelentvén magát az eklezia előjáró előtt, keszkenő fog adatni.“ Mondja aztán valaki, hogy századok leforgása alatt nem ismétlődnek a női hóbotos viseletek is!

— **Miből készül a hamis vaj.** Amerikában az ételek hamisítása rendkívül el van terjedve. Hiába minden intézkedés, minden törvény, a hamisításokat nem lehet kiirtani. Leginkább hamisítják a vaját. Eleinte marha-zsíról csinálták azt, majd gyapot-olajból stearinnal keverve; legújabbban pedig marha és lólabakból készítik a vaját. Ily hamisított vajból egy kilogramm 12 krajczárjába kerül a gyárosnak.

— **Ügyvédek sztrajkja.** A legtrikább sztrajkok egyike tört ki Straszburgban. Ugyanis az ügyvédek nem jelennek meg a bíróságok előtt, mert egy főbb bírósági tisztviselő rosszalólag nyilatkozott az ügyvédi karról. Emélfogva a törvényszék a perek tárgyalását felfüggesztette és a feleket figyelmeztette jogaik más uton való érvényesítésére.

— **A nőkről** egy újabb angol bölesész a következő nyilatkozatot tette: „Küldjék el nekem az összes ruhákat, melyeket egy nő egész életén át hordott s megírom élettörténetét, ha szinte sohasem láttam és soha sem ismertem.

— **A legnagyobb nyomda a világon** az Egyesült-államok tulajdonában van. A mult évben a nyomda költségvetése mintegy 3 millió dollárra rugott; szedők s gépészek fizetése 1,380,000 dollárt tett ki. Van 400 szedő, 49 gépész, 50 korrektor. A papír-szükséglet egy évben százezer rizmánál többet tesz.

— **Az amerikai fegyházak fegyenczeit** nem használják iparos munkára, mint nálunk, hanem földet műveltetnek velök. S a földművelésnél mily nagy eredményt ér el Amerika a fegyenczek által, mutatja az a hivatalos kimutatás, melyet a leantworthi fegyintézet adott ki. E kimutatás szerint a mult évben a fegyenczek munkája által termeltetett: 5600 veka rozs, 4818 veka burgonya, 9600 veka buza, 576 veka paradicsom alma, 33000 fej káposzta, nagy mennyiségű hagyma, répa s egyéb zöldség.

— **Rövid hírek. — Időjárás.** A jövőhétre: délnyugaton változó, északkeleten borus, még enyhe időt várhatni, ott kevesebb, itt több esapadékkal. — **Késő husvét.** Ez idén a husvét ápril 25-ére esik. E században ily késő husvét még nem volt s nem is lesz. A huszadik században csak egyszer lesz ily késő husvét 1943-ban. — **A herceg-**

primás jubileuma. Október 28-án ünnepli Simor János hercegprimás ötvenéves áldozári jubileumát. Ez alkalomból a főváros katolikusa gyönyörű művi főpásztori botot s üdvözölő feliratot intéznek a jubiláshoz. — **Gyors gyufagyár.** Mily bámulatos gyorsasággal dolgozik némely gyár, arra egy kaliforniai gyufagyár gyorsasága vet némi fényt. E gyufagyárban ugyanis 30 perc alatt egy 20 láb hosszú fatömböt kész gyufává dolgoztak fel. — **XIII. Leo pápa életrajza.** A jövő év nyarán XIII. Leo pápa életéről nagyszabású mű jelenik meg. A művet, mely két erős kötetet teend, lefordítják a világ minden művelt nyelvére. A munkát két millió példányban nyomtatják, az egész bevétel egyházi célokra fog fordíttatni. — **Szép tiszteletdíj.** Billroth bécsi orvostanár 25 ezer frank tiszteletdíjat kapott egy Alexandriába tett utjáért, hová őt sürgöny útján hívták meg egy beteg orvost. — **Szent-Pétervárott** Pasteur intézetet állítanak, az intézet élén a czár háziorvosa Kruglewsky dr. fog állani. — **A Tisza jege** a mult héten a szolnoki felhát s titeli hajóhidat zuzta össze. — **A nyitramegyei Lebény** nevű pusztán mult esütörtökön éjjel kigyulladtak a majorépületek s az uradalmi kovács nejével, kis gyermekével, továbbá a kovács inasa meg egy béres bennétek. — **Dévan** a tanítóképzőben himlőjárvány uralkodik s oly nagy mérvűket kezd ölteni, hogy az intézet bezárása válhatik szükségessé. — **Jeruzsálemben** az oroszok nagy ásatásokat kezdenek, eddig többek közt a Golgotha kapuját is kiásták. — **Pásztorfuból képviselő.** Guricza János a bukaresti képviselőház legtekintélyesebb szónokainak egyike husz éves koráig pásztor volt. — **A jezsuita rendről** most közzétett kimutatás szerint a rendből negyedik százados fennállása óta 248 szent került ki, továbbá 1500 vértanu, 13 pápa, 60 bíbromok, 4000 érsek és püspök és roppant sok író, kik több millió példány könyvet adtak ki. — **Új levelezőlapok** jönnek nemokára forgalomba. A mostaniaktól abban fognak különbözni, hogy írott tartalmuk el lesz zárva. Az egyszerűek ára 2 kr. a kettősöké 5 kr. lesz.

APRÓNÁGOK.

Rovatvezető: Zuhany.

— **Borsszemek.** A nők édessége hasonlít a tejéhez: könnyen megsavanyodik. — **Czivatkozás** a házasságot paprikája, a férfiak a paprikatartók. — **A könnyelmű asszonyok** a becsületlen asszonyok világhírűtől. — **Az asszonyok a madarakhoz** hasonlítanak. Hogy megörzölhessük, a férfitartókat kitalálta számukra a halitkát.

— **Modern szabó.** Ejjnye hát nő könyvelője van? — **kérdi egy régi ismerője N. szabómestert.** Ez elégtlenül dörzsölt kezét és mondja: „Csak adósainnak íratok vele levelet. Tetszik tudni, a gavalér urak olvasatlanul dobják el a kontós leveleket, de ha nő írást látnak a borítékban, legalább felbontják és elolvassák.“

— Szóll a zene. Büvös bájosan a lassú, kábítón a friss, vígan lejtenek a párok. De legszebben járja a kopogást Pali.

— Ki és mi ő? **kérdi Ilka, a kis Ilka barátjánét,** a tiz farsangot eredménytelenül áttánczolt Katiezát.

— **Török Pál** megyei aljegyző és — 800 frt fizetés.

— **No nekem nem tetszik,** mond Ilka, nagyon vörös a keze.

— **Evelin** gúnyosan néz reá, hogy lehet egy megyei aljegyzőnél, kinek 800 frt fizetése van, a kéz vörös színét észrevenni?

— **Milyen rossz tánczos az a Török Pál!**

— **Ah, hogy lenne az rossz tánczos?**

— **De higyjétek el,** hogy az. Én soha sem tudok vele összetánczolni.

— **Hja, lellem!** Akkor te benned van a hiba. Hogy gondolhatod azt, hogy a kinek 800 frt fizetése van, az rossz tánczos legyen?

— **Amott a Brütusok** nemes ruhájában, biborszegélyű tógában lépked egy férfi!

— **Látom Rómát** rohanni hadba. Látom a két Gracehust, Saturninust, Glauciát, Cinát, Pompejst, Cicerót; hallom Virgilt és nézem Sullát, Róma leghatalmasabb emberét.

— **Oda megyek hozzá** és megkérdem tőle: látta-e Bithyniát, volt-e Paphlagóniában, járt-e a Pontuson, ismeri-e Syriát, Phoeniciát, Cappadóciát, tudja-e, hogy Pharsalust 80,000 római katona mártá fegyverét római vérbe s hogy mindamellott 33,000 Pompejus párti esett el?

— **És ez az ember** rám néz, rendőrt hívat és — beakar kísértetni a bolondok házába.

Rozsulegh Tivadár.

KÖZÖNSÉG KÖRÉBŐL.

Nyilvános elszámolás.

A márcz. 15-iki ünnepélyt rendező bizottság u. e hó 17-én tartott ülésének határozatából.

Ha a honpolgárok filléreiket a legszen-tebb czébra, hazafias öltárára rakják le, joggal megkövetelhetik, hogy tudomást szerezhessenek azoknak hova fordításáról. A márczusi 15-iki ünnepélyt rendező bizottság ez elvből kiindulva, elmulasztatlan kötelességének ismeri, hogy midőn czélja megvalósítására a közadakozás kiapadhatlan forrásához nyul, nyilvánosan számoljon be gazdálkodásáról, — mit ezen-nel meg is tesz.

A márcz. 13-án megalakult bizottság tiz gyűjtőívet bocsátott ki. Az összes két-napi gyűjtés kitétt 60 frt 26 krt. A rövid idejű gyűjtésnek e tekintélyes összege legnagyobb bizonyítéka lehet polgártársaink áldozatközönségének. Ez összeghez járult a mult évi ugyan e czébra rendezett gyűjtés maradéka: 10 frt, mely a helybeli egyik pénzüntétnél volt elhelyezve.

A bizottság a rendelkezésére álló összeghez képest a következő kiadásokat tette:

Nyomatványok, bélyeg, kiragasztás 10 frt, löpor 5 frt 60 kr., az ágyusoknak 3 frt 66 kr., Siremlék díszítés 16 frt, Fák-lyák 15 frt, zenészeknek 10 frt. Össze-sen 60 frt 26 kr.

A kiadások tehát a gyűjtés összegét teljesen fölemésztették. Eríntetlen maradt azonban a mult évről hátrahagyott 10 frt, mely további kamatozás végett továbbra is az illető pénzüntétnél hagyatott; a róla szóló könyvecske a tek. kapitányságnál van elhelyezve.

Midőn jelen számadunkat előterjesztettük, ki kell jelentenünk, hogy dícséret illeti városunk hazafias lelki polgárait, kik minden rend és rangkülönség nélkül oly tekintélyes számban vettek részt az ünnepélyen. E tény megerősíti bennünk a hitet, hogy Léva város polgárai a magyar nemzetet, melynek tagjai, megtudják be-csülni zivataros multja történelmi hőseiben megmutatták ez által, hogy azok a szent eszmék, melyekért a nagy ősök megtudtak halni, eredeti tisztaságukban élnek a mai magyar nép szívében, sőt azokért hévvel lelkesedők. Míg ez így lesz, addig nem fél-hetjük sokszor fenyegetett hazánkat az enyészettől.

Nem mulaszthatja el a bizottság e hely-en is hazafias köszönetét nyilvánítani a helybeli m. kir. állami tanító-képző tek. igazgatóságának, hogy megkeresésünkre szíves készséggel jelent meg az intézet nemes törekvésű ifjaival együtt ünnepélyünkön; — továbbá a tek. tizoltó főparancsnokság és az egyesületnek megjelenésükért és a rendfőntartásáért, — de különösen a hely-beli férfi da.egyesület buzgó fáradozásáért, melynél fogva valogatott müdarabjaival a bizottság működését teljes sikerre juttatni segítettek.

A magyar hazafiúi lelkesedésben so-káig tartsa meg a magyarok Istene Léva város polgárait!

Kelt Léván, 1886. márcz. 17.

A rendező bizottság nevében

Hévízy János
főgyum. tanár.

Értesítés.

A lévai m. kir. honvéd- és polgári lövészegylet f. évi márczusi 25-én, esütörtökön d. n. 3 órakor Léván a városház tanácsstermben évi rendes közgyűlését tartja, melyre a t. egyleti tagokat tiszte-lettel meghívja

Léván, 1887. márcz. 28-án

a lövész-egylet választmányja.

Szerkesztői-üzenetek.

T... n-nak. Alkalmi újár volt; egyebet ké-rünk. Köszönet a megemlékezésért.

R. K.-nak. Ez kívált, de az előbbieket is jók, sort keritünk azokra is.

Coriolán. Soraidat vettük, köszönet a szíves megemlékezésért. — Mikor érkezik tehát a levelben ígért tartalmas munka?

K. K.-nak. — Ohajtásának a legnagyobb saj-nálatunkra eléget nem tehetünk.

R. S.-nak. A megbízás későn érkezett, de kü-lömben is olesőn nem kapta volna, a takaréktári 240 frt, a hitelintézet pedig 214 frtért kelt el.

Lévai piaci-árak.

Rovatvezető: Kónya József, városkapitány.

Buza: m.-mázsánként 7 frt 20 kr — 7 frt 70 kr. Kétszeres 5 frt 30 kr — 5 frt 50 kr. Rozs: 5 frt 80 kr — 6 frt — kr. Arpa: 6 frt — 6 frt 60 kr. Zab: 6 frt — kr — 6 frt 20 kr. Kukorica: 5 frt 20 kr 5 frt 40 kr. Bab: 8 frt — kr — 8 frt 20 kr. Lencse: 7 frt — kr — 7 frt 50 kr — Köles: — frt. — kr. — frt.

— **Imádlak!** szól a férfi, bár nem tudom, ki vagy?

— **Én** csakis éretted jöttem ide.

— **Érettem?**

— **Igen.** Mert senki e világon jobban nem szeret, mint én.

— **Hát** ismerse-e engem?

— **Nagyon** jól.

— **És** haza kísérhetlek.

— **Haza?** . . . **Hogyne!** De bekötöm szemeidet.

... A lovak száguldanak. Géza báró lábában van és Géza báró egyszerre csak a saját lakásán találja magát.

— **Tehát** ide vezetted? Az én lakásomra?

— **Igen,** ide. Jer csókolj meg, szól a dominó.

— **Tedd** le az álarczot, hogy lássalak.

— **Szívesen,** mond a nő, de meg ne ijedj!

Az álarcz lehull. Az, a ki viselte, keblére borul annak, kit elesábitott és félíg sirva, félíg nevetve mondja:

— **Köszönöm,** édes fiam, hogy haza kísértél.

Igazmondás nem emberszólás.

— **Nézd,** Irénke azt az ismeretlen fiatalembert, mekkora lábai vannak, mint egy-egy vasaló. Ugyan miért nem hagyta otthon az egyikét.

És a kir. tanácsosné öngagsága és Irénke, öngagságának a leánya, olyan jó-zútt tudnak nevetni ezen a sikerült tréfán.

Az a fiatal ember pedig, mintha csak hallotta volna, hogy ő róla beszélnek, oda megy, meghajtja és bemutatja magát:

— **Gerevály Tihamér** gróf vagyok. Szabad egy tourt kérnem?

És mikor Irén kisasszony már a gróf ur karján kering: a királyi tanácsosné öngagsága nem tudja visszatartóztatni magát, hogy oda ne szóljon a szomszédnőjéhez:

— **Ugyan** nézze csak, kedvesem, milyen csinos tánczos a van az én Irénkémnek. Minden mozdulata olyan előkelő s a lábai milyen parányik! Tudja-e kicsoda az a csinos, az az érdekes fiatal ember?

— **Nem** ismerem.

— **Ömlétsága** gerevári Gerevály Tihamér gróf, 20,000 holdnyi első osztályú föld tulajdonosa. Saját birtokán nyaral. És milyen kiesike lábai vannak, mint egy-egy piskóta! . . .

Eloira egy méternyi atlasz, gáze és virághalmazt húz maga után.

— **Mama,** én soha többé nem jövök uszályos ruhában. Menjünk ki az öltözőbe s vágjuk le, mert nem bírok tánczolni.

— **Ugyan** hová gondolsz! Ebből a sleppből jövőre testvéred a Miczike kap ruhát!

— **Hajdali** Daly Elemér vagyok!

Teresi kisasszony füléig elvörösödik, tánczolni megy és örömmel fogadja Elemér ur udvarlását.

— **Hogy** mulat nagysád?

— **Igen** jól.

— **Sokat** tánczol?

— **Nagyon** sokat.

— **Kedves** papája is itt van?

— **Igen,** itt van.

— **És** édes manája?

— **Az** is.

— **Talán** a nagymamája is?

— **Nem,** az meghalt.

— **Meghalt?**

— **Igen.**

— **És** szép temetése volt?

— **Gyönyörű.**

A tournak vége van. Másnap Teresike tünek-fának elbeszéli, hogy milyen jól mulatott és a zongorán nem „a szüz imáját“ játsza többé, hanem azt a nótát:

„Dali, dali haj! . . .“

151. 1885. sz.

II.

Árverési hirdetmény.

Verebelyi kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy Resenberg Fülöp gr.-lőki lakos végrehajtható **Klaeskö Jánosné szül: Juhász Katalin** felsőpéli lakos végrehajtást szenvedő elleni 269 frt. 19 kr. tőke követelése, ennek 1876 évi február hó 16-ik napjától 1877 évi Julius hó 1-ig 30% Julius hó 1-től pedig 8% kamatai továbbá a 18 frt. 60 kr. perbeli, és a már eddig 15 frt. 00 kr. tevé, úgy az ezennel 8 frt. 50 kr. ban megállapított valamint a még felmerülendő költségei kielégítése végett lefoglalt következő ingatlan vagyonság u. m. a fenn megnevezett bíróság területéhez tartozó Felső-Pél községbeli 32. számú tjkvben A. I. 1-4. és A. II. 1-4. sorsz. alatt felvett birtoktesteknek Klaeskö Jánosné szül. Juhász Katalin illető 1/3-ad része valamint az 1881. évi 60. törv. cz. 156. §-ához képest ugyanott A. + 1-6. sorsz. alatt felvett és nevezett végrehajtást szenvedő valamint Virág András, Klaeskö Julianna, kisk. Klaeskö Erzsébet kisk. Klaeskö Károly, Juhász Lidia férj, Kovács Mihályné, és Juhász Zsuzsanna férj Kovács Jánosné tulajdonát képező egész ingatlanok 1886. évi **Április hó 15-ik** napján dél. e. 9 órakor Felső Pélen a község határánál az 1881. LX. t. cz. 169-174. §§. ok. szabályai szerint megtartandó bírói árverés útján, a kikiáltási áron alul is eladottá fogják.

Erről a venni szándékozók azon hozzáadással értesítettek hogy az ezzel egyidejűleg megállapított árverési feltételek szerint:

1-ör A megállapított kikiáltási ár; az A. I. 1-4. és A. II. 1-4. sorsz. alatti birtoktesteknek 1/3-ad részére nézve 420 frt, az A. + I. sorsz. alatt nézve 72 frt, az A. + 2. sorsz. alatt nézve 64 frt, az A. + 3. sorsz. alatt nézve 32 frt, az A. + 4. sorsz. alatt nézve 32 frt, az A. + 5. sorsz. alatt nézve 48 frt és az A. + 6. sorsz. alatt nézve pedig 96 frt lesz.

2-ör A venni szándékozók tartoznak az árverés alá bocsátott ingatlanok kikiáltási árának 10%-át bántépénél készpénzben vagy ovadék képes érték-papírban letenni.

3-ör A vételár 3 egyenlő részletben és pedig az első részlet az árverés jogerőre emelkedésétől számított 30 nap, a második részlet ugyanazon naptól számított 60 nap, a harmadik részlet ugyanazon naptól számított 90 nap alatt fizetendő.

Az árverési feltételek többi pontjai a hivatalos órák alatt ezen telekkönyvi hatóságnál, és Felső-Pél község előjáróságánál is megtekinthetők.

Kelt a verebelyi kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóságnál 1886. Január 12-én.

Mattyók.
kir. aljbíró.

94

2402. 1885. sz.

95

Árverési hirdetmény.

A verebelyi kir. bíróság mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy Valach János Rabacz alsó-péli lakos végrehajtható **Lukács Mihály** alsó-péli lakos végrehajtást szenvedő elleni 226 frt tőke követelése, ennek 1884 évi Január hó 1-8 napjától járó 6% kamatai továbbá 12 frt. 32 kr. perbeli, és a már eddig 17 frt. 8 kr. levő, úgy az ezennel 3 frt. ban megállapított, valamint a még felmerülendő végrehajtási költségei kielégítése végett lefoglalt következő ingatlan vagyonság u. m. Lukács Mihálynak a fenn megnevezett járásbírósg területéhez tartozó Alsó-Pél községbeli 86 számú tjkvben A. I. 1-4 és 6-12 sorsz. alatt felvett fekvőségben 1/3-rész illetménye és az alsó péli 453 sz. tjkvben A. + 1-2 sorsz. alatt felvett ingatlanokban 1/3-öd rész illetménye 1886 évi Május hó 3. napján délelőtti 9 órakor Alsó-Pélen a község házában az 1881 LX. t. cz. 169-174 §§. ok. szabályai szerint megtartandó bírói árverés útján, a kikiáltási áron alul is eladottá fog.

Erről a venni szándékozók azon hozzáadással értesítettek, hogy az ezzel egyidejűleg megállapított árverési feltételek szerint:

1-ör A megállapított kikiáltási ár; az alsó-péli 86 sz. tjkvben A. I. 1-4 és 6-12 sorsz. alatt felvett birtoknak 1/3-öd részére nézve 373 frt. továbbá az alsó-péli 453 sz. tjkvben A. + I. sorsz. alatt felvett ingatlanok 1/3-részére nézve 62 frt és az A. + 2 sorsz. alatti ingatlanok 1/3-öd részére nézve szinte 62 frt. lesz.

2-ör A venni szándékozók tartoznak az árverés alá bocsátott ingatlanok kikiáltási árának 10%-át

bántépénél készpénzben vagy ovadék képes érték-papírban letenni.

3-ör A vételár 3 egyenlő részletben és pedig az első részlet az árverés jogerőre emelkedésétől számított 30 nap, a második részlet ugyanazon naptól számított 60 nap, a harmadik részlet ugyanazon naptól számított 90 nap alatt fizetendő.

Az árverési feltételek többi pontjai a hivatalos órák alatt ezen telekkönyvi hatóságnál, és alsó-péli község előjáróságánál is megtekinthetők.

Kelt Verebelyen a kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóságnál, 1886 évi Január hó 23 napján.

Mattyók. kir. aljbíró.

748. 1885. sz.

97

Árverési hirdetmény.

Alulírott kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a lévai tekintetes kir. járásbírósg 1886 évi 748 számú végzésével Eggenhoffer Ferencz felperes részére **Fejes József** alperes ellen 160 frt. tőke, követelés s járműlékai erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 320 frt. kora becsült esikő, ló, tehén, és hármás sártés ölből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladottnak.

Mely árverésnek 748. sz. beküldését rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Zsuzs községben leendő eszközzésre 1886. év **március hó 29.** napjának délelőtti 11 órája határidőül kitűztetik, oly kijelentéssel, hogy ezen árverésen a fentebb jelzett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek készpénz fizetés mellett szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kiűzetendő.

Ez árveréshez a venni szándékozók a kitűzött időben a községi bíró házában elvártnak.

Együttal közzé tétetik, hogy mindazok, kik a lefoglalt tárgyakra tulajdoni vagy elsőbbségi igényt tartottnak, igényüket az árverés megkezdése előtt anynyival inkább bejelentsek, mert különben a végreh. törv. 96. §-a kapesában egyedül a vételár fölöslegére fognak utasítottatni.

Kelt Léván, 1886. évi március hó 17-ik napján.

Litassy Nándor, kir. bírósági végrehajtó.

Házeldadás és bérbeadás.

Szabad kézből eladó egy a főuton (malom-utcán) álló ház két üzleti helyiséggel, a melyben már 25 éve egy élénk forgalmu és jó hírnévnek örvendő fűszerkereskedés fennáll. — Tartalmaz: 4 szobát, egy konyhát, jó pinczét, 2 nagy raktári helyiséget, két különített udvart és egy nagy kertet.

Továbbá a főtőren házában (azelőtt Bakó-féle házában) az emeleten egy 3 szobából, 1 konyhából, éléskamrából álló kényelmes és szép lakás egy vagy több egymásra következő évekre kiadandó. Bővebb tudósítást ad **Léván**

Weiss Bernhárd, háztulajdonos.

98

Huzás már jövő Hónapban

Kincsem 1 Sorsjegy 11 sorsjegy 10 csak

Főnyeremény készpénzben

50.000 ft

10.000 ft, 5000 ft 20% lev. // 4788 pénznyeremény.

A magyar lovar-egylet sorsjegy-irodája: Budapest, vaczi-utca 6. sz.

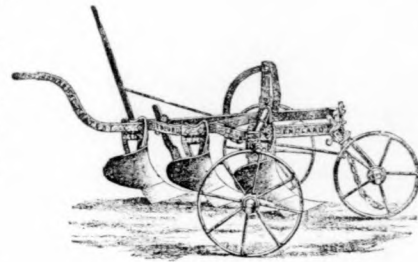
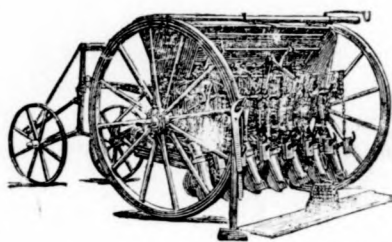
Van szerencsém a nagyérdemű közönség beeres tudomására hozni, mikép én tisztelettel alulírott

WEISZ SÁNDOR

ezégem alatt a

GÉPGYÁRT

gyarapított erővel újolag működésbe hoztam.

E ezébből az üzletbe jártas üzletvezetőt, gépfelszerelőket és munkaerőket fogadtam fel és iparkodni fogok, hogy a volt társas ezégnek ajándékozott bizalmat kitűnő munka, olcsó árak és jó árak kiszolgáltatása által magam is kiérdemeljem.

Javítások gyorsan és olcsón eszközöltetnek.

Együttal bátorkodom a t. cz. közönség figyelmét felhívni

gazdasági gépek és eszközökből

álló gazdag és nagy választéku készletemre, u. m.: javított „Hungaria“ sorvetőgépek, szóróvetőgépek, szecska- és répaevágók, pépelő gépek, daráló malmok, cséplőgépek, rosták s a legkülönbébb rendszerű ekékre stb.

Kiváló tisztelettel

WEISZ SÁNDOR,

ezelőtt „HAVAS MIHÁLY és TÁRSA“, a nyitrai gazdasági gépgyár, ércz- és vasöntődjének tulajdonosa.

Megrendelések egyedül **NEUMANN ZSIGMOND** lévai lakos bizományosom és képviselőm által teljesíthetők; hol a gépek megtekintés végett rendelkezésre állnak.

Képes árjegyzéket kívánatra ingyen.

Hirdetmény.

96

A lévai takarékpénztár részvény-társulat t. cz. részvényesei, hivatkozással az 1885. évi március hó 15-én megtartott közgyűlésnek a folytatóságos szelvények kiszolgáltatását tárgyozó határozatára, ezennel értesítettek, hogy az 1886-1915. évekre számított szelvényeket tartalmazó szelvények, az eredeti részvények lebélyezés végett leendő bemutatása, és a szelvény átételét tanúsító elismervény visszahagyása mellett, folyó 1886. évi május hó 1-5 napjától kezdve d. e. 9-12 óráig a pénztár hivatali helyiségében átvehetők.

Átvételi elismervény kiállítására alkalmas nyomtatványok a pénztárnál már e hó 30-ikával kaphatók s a t. cz. részvényeseknek díjmentesen kiszolgáltatnak.

Kelt Léván, 1886. évi március hó 18-án.

Az igazgatóság.

Az országos magyar gazdasági egyesület

pártfogása alatt álló termény- és bizományi üzlet.

Iroda: Budapest, V., Arany Janos-utca 11. szám (Sztányi-ház) Nador-utca sarkán.

Termények adáscéltét bizományban teljesíti.

101

Raktárt tart és ajánl:

valódi oberndorfi és sárga buczok répa-magot,

I-a arankamentes francia luczernát,

I-a " magyar "

I-a " löherét, "

baltaczimot, mohart, bük-könyt, komócsint,

fűmagkeveréket,

eredeti angol Chevalier Pedigree és Golden

Melon vetőárpatát stb.

francia, olasz, angol perje, Bromus, Dactylis glomerata stb. fűmagvakat jutányosan,

I-a oliva gépenő-olajat,

gyári gépolajat, ásványgépenő-olajat, lámpa-olajat,

paraffin, kocsikenőcsöt,

petroleumot, császárpetroleumot,

saponária gyökereket, saponária gyapjmosóport, gabonaszák, szekér és kazaltakaró

ponyvákat stb.

Arany Janos-utca 11. **SZÁVOSZT ALPHONS,** Arany Janos-utca 11.